

te. deinde hostem viderē. potuisti poplari hanc terrā
 que te genuit atq; aluit. non tibi quāuis in festo anō
 & minaci pseueras ingrediēti fines ira cecidit. non ti
 bi cum in cōspectu roma fuit. succurrit intra menia il
 la. domus ac penates mei sunt mater coniunx liberiq;
 Ergo si non pepissem roma non oppugnaret: nisi filiū
 haberē libera in libera patria mortua essem. sed ego
 nihil iam pati nec tibi turpius q̄ mibi miser⁹ possum
 hoc vt sim miserrima diu futura sum. Hec verba ponit
 tytus liuius et multa alia. sed autor breuitate scindēs
 ea p̄termittit. vnde dicit. quā vbi filius aspexit & sup
 ple ei⁹ verbis auditis. inqt expugnasti & viciisti iram
 meā: & patriā mibi inuisaz. i. odiosa; hui⁹ p̄cib⁹ admo
 tis. i. ad missis. cui⁹ vtero delat⁹ fui q̄uis merito do
 no. cōtinuoq; .i. statim agrū romanis armis hostilib⁹ li
 beravit. Quid autē deinceps de isto facto fuit Tytus
 liui⁹ sub dubio relinqt. & alii autores non bene deter
 mināt. putandū tamē videt̄ ipsum in vrbē fore reuer
 sum. quia ideo pugnavit ne exul maneret. ergo pect⁹
 hic exclamat autor dicēs. Ergo spe pociende victorie
 dolore accepte iniurie pacatus. quia in pximo erat vt
 romam capet. verecūdia non detractādi mīsterii ipm
 q̄ mīsteriū metu mortis refertū. i. plenū totūq; sibi pi
 etas vacue fecit: quia q̄ nec verecundia nec mortis ti
 mor facere valuit. hec pietas fecit vniuscq; pentis vtp̄
 te matris aspectus bellū atrox i. crudele salutarī pace
 mutauit. preclaro igit̄ viri exemplo pietati pentū de
 bemus parere ipsamq; toto corde tenere.

Eadem pietas viribus. Hic ponit exemplū affri
 cani: & duo facit. primo q̄ dictū est scdo compat hoc
 ad precedēs. ibi. Auribus. Exemplū autē scipionis cla
 rum est in litera. Q̄ etiam tytus liuius tangit in bel
 lo punico. Non dum enim aptus ad arma patrē sauciū
 id ē vulneratū apud ticium flumē lombardie cum han
 nibale pugnātē intercessu suo seruauit. & tñ omīa ad
 uersabant. sed neq; etatis infirmitas: quia puer: neq;

